

هیچ برنامه‌ای برای خرید سربازی نداریم

رئیس سازمان وظیفه عمومی فراچا ضمن تکذیب شایعات مربوط به خرید سربازی، گفت: هیچ‌گونه برنامه‌ای برای خرید خدمت و یا خرید سربازی وجود ندارد و همه مشمولان باید در زمان مقرر برای انجام خدمت وظیفه معرفی کنند. به گزارش ایرنا، سردار رحمان علیدوست اعلام کرد: دفاع از استقلال و تمامیات ارضی جمهوری اسلامی وظیفه‌ای همگانی است و تمامی کسانی که تابعیت ایران را دارند مشمول خدمت سربازی هستند.وی تأکید کرد: این موضوع از سوی ستاد کل نیروهای مسلح و مجلس شورای اسلامی نیز به طور رسمی رد شده است. سردار رحمان علیدوست تأکید کرد: افراد و مشمولان باید در زمان مقرر برای انجام خدمت سربازی اقدام کنند چراکه عدم معرفی به موقع برای انجام خدمت سربازی، منجر به محرومیت از خدمات عمومی به ویژه در حوزه استخدامی خواهد شد. رئیس سازمان وظیفه عمومی درباره معافیت سربازی قهرمانان ملی رشته‌های ورزشی نیز اظهار کرد: تمامی قهرمانان ملی تحت نظر کمیته ملی المپیک از این معافیت بهره‌مند هستند. سردار علیدوست با اشاره به قهرمانی تیم های ملی کشتی آزاد و فرنگی کشورمان در رقابت های جهانی، افزود: معافیت از سربازی شامل این قهرمانان و افتخار آفرینان نیز می‌شود. به گفته وی، براساس قانون سربازان قهرمان، نفرت اول تا سوم مسابقات جهانی، المپیک و بازی های آسیایی که تحت پوشش کمیته ملی المپیک باشند و همچنین قهرمانان فوتبال، بسکتبال و والیبال که توسط وزارت ورزش و جوانان معرفی شوند، مشمول معافیت سربازی خواهند شد.

واریز ۱.۵ میلیون تومانی

برای لوازم بهداشتی معلولان

معاون توانبخشی سازمان بهزیستی کشور از پرداخت سرانه ۱۵ میلیون ریالی به عنوان کمک هزینه تأمین لوازم بهداشتی افراد دارای معلولیت واجد شرایط خبر داد. به گزارش مهر، فاطمه عباسی معاون توانبخشی سازمان بهزیستی کشور، پیرو وعده سازمان بهزیستی در خصوص افزایش سرانه کمک هزینه تأمین لوازم بهداشتی از پرداخت سرانه ۱۵ میلیون ریالی به عنوان کمک هزینه تأمین لوازم بهداشتی افراد دارای معلولیت واجد شرایط خبر داد. وی افزود: بدین ترتیب سرانه تأمین لوازم بهداشتی مورد نیاز این گروه از خدمت گیرندگان با ۶۷ درصد رشد، از مبلغ ۹ میلیون ریال به مبلغ ۱۵ میلیون ریال افزایش یافته است. افراد دارای معلولیت پس از تأیید کمیسیون پزشکی، کمیته توانبخشی و ثبت نام تأیید در سامانه‌های الکترونیک مرتبط سازمان بهزیستی به عنوان واجد شرایط دریافت کمک هزینه شناخته می‌شوند. در پایان عباسی گفت: همچنین امکان پرداخت کمک هزینه مذکور برای تمامی کودکان دارای معلولیت شدید و خیلی شدید زیر سه سال، میسر است.

ضرورت توجه به نگهداشت نیروهای پرستاری

نایب رئیس دوم شورای عالی سازمان نظام پرستاری با بیان اینکه پرداخت «فوق العاده خاص» از راهکارهای حفظ و نگهداشت پرستاران است، گفت: فوق العاده خاص به هر روشی و طریقی که اجرا می شود، لازم است نگاه ویژه‌تری به گروه پرستاری نسبت به سایر گروه‌ها داشته باشند. یوسف رحیمی در گفت وگو با ایسنا، درباره پرداخت فوق العاده خاص پرستاران اظهار کرد: براساس قانون مدیریت خدمات کشوری، درصدی از کارکنان هر دستگاه که اقدام شاخص و خاص انجام می‌دهند مشمول دریافت فوق العاده خاص می شوند. همچنین در بخشی از قانون مدیریت خدمات کشوری آمده است پرداخت فوق العاده خاص برای گروه‌های شغلی که کشور به خدمات آنها نیاز دارد و همچنین احتمال مهاجرت آن گروه شغلی مطرح است، به منظور جلوگیری از خروج آنها از کشور مبلغی در قالب فوق العاده خاص برای آنها در نظر گرفته شود. اگرچه چنین مواردی درباره پرداخت فوق العاده خاص مطرح شده اما پرداخت فوق العاده خاص برای تمام سازمان‌ها در نظر گرفته شده است. وی درباره وضعیت مهاجرت پرستاران گفت: من براین باور هستم که موضوع مهاجرت برای پرستاران نه تنها نسبت به مشاغل دیگر بلکه در مقایسه با سایر گروه‌های نظام سلامت نیز بیشتر مطرح است و به طور ویژه لازم است در کانون توجه قرار گیرند. موضوع از دست دادن پرستاران مطرح است و این در حالی است که تربیت هر پرستار هزینه‌بر است. عدد ورقم متفاوتی برای تربیت هر پرستار مطرح می‌شود اما آنچه که مشخص است چند میلیون هزینه می‌شود تا یک دانشجوی پرستاری دانش آموخته شود و وارد عرصه ارائه خدمات شود. رحیمی با بیان اینکه ماکسیمم امتیاز فوق العاده خاص می‌بایست برای پرستاران در نظر گرفته شود، توضیح داد: ضریب ۳، ماکسیمم امتیاز فوق العاده خاص است و این عدد مطلوب سازمان نظام پرستاری است. تمام مشاغل قابل احترام هستند اما پرستاری جزو مشاغل حساس به حساب می‌آید؛ چرا که با موضوع کمبود پرستار مواجه هستیم، البته کمبود پرستار، یک موضوع جهانی است و تمام کشورهای جهان با کمبود پرستار مواجه هستند اما ایران نسبت به کشورهای دیگر با این موضوع بیشتر مواجه است. پرداخت فوق العاده خاص با ضریب ۳، یکی از راهکارهای موثر در حفظ و نگهداشت پرستاران است.

پیداه گزمی‌کنند، تبدیل به مقر دستفروش‌ها شده است و یا مورد استفاده رستوران‌ها یا دیگر فروشگاه‌ها قرار گرفته است. این مساله تنها محدود به یک منطقه در تهران نیست، حالا از میدان تجریش گرفته تا راه آهن، از حوالی ایستگاه‌های پرتردد متروهای تهران، تا کنج گوشه‌ای در میدان هفتم تیر، همه پیاده‌روها، به جای اینکه محلی برای رفت و آمد تهرانی‌ها باشند، به تصرف دستفروش‌ها یا صاحبان مشاغلی مانند کافه‌ها و فست فودها تبدیل شده است. حتی برخی از صاحبان کسب و

کار نیز پیاده‌روهای مقابل مغازه‌های خود را در حالی اجاره می‌دهند، که این مساله خلاف قانون است، اما برخورد مشهودی، با وجود انتقادهاست مکرر مردم و نهاد های مختلف، صورت نمی‌گیرد. حتی شهرداری در ساماندهی دستفروشان نیز که به طور مکرر به آن اشاره می‌کند نیز چندان موفق عمل نکرده است. زیرا در سطح شهر، به هر گوشه که نگاهی بیناندازی، تعداد قابل توجهی از دستفروشان مشاهده می‌کنید، که پیاده‌روها را به اختیار خود، به هر شکل و شمایلی که دلشان می‌خواهد، درآورده‌اند.

دستفروش‌ها حاکمان پیاده‌روها

در سنگفرش‌های شطرنجی پیاده‌روهای تهران، این روزها دستفروش‌ها حکم شاه را دارند. پیاده‌ها هم چاره‌ای جز گذشتن از جمعیت انبوه مشتیران در لایه‌ای خیابان برای رسیدن به مقصد ندارند.تعداد دستفروش‌های اطراف برخی خیابان‌های شلوغ تر، به خصوص در جاهایی که چند مرکز خرید بزرگ هم وجود دارد، این روزها بیش از گذشته شده است. دستفروش‌ها با فروش اجناسی بی‌کیفیت تر و ارزان تر از فروشگاه‌هایی که مجبور به پرداخت مالیات نیز هستند، حالا سال‌هاست که طرافداران خاص خود را دارند. اما غیر از منظره نامناسبی که برای شهر ایجاد شده است، بسیاری از صاحبان کسب و کار‌ها از حضور دستفروشان که حالا تقریباً دیگر همه خیابان‌های تهران را غصب کرده‌اند، رضایت نمی‌کنند. با اینکه شهرداری مرتب اعلام می‌کند که قصد ساماندهی دستفروشان را دارد، اما آنچه در پهنه شهری تهران مشاهده می‌کنیم، حجم انبوهی از دستفروشان است، که حالا با پرداخت اجاره بهای ماهانه و سالانه،

با وجود گذشت بیش از یک دهه از پیوستن ایران به کنوانسیون بین المللی حقوق افراد دارای معلولیت، «زبان اشاره ایرانی» هنوز در قوانین کشور به عنوان زبان رسمی جامعه ناشنوایان به رسمیت شناخته نشده است؛ خلأیی قانونی که دسترسی میلیون‌ها شهروند ناشنوا به آموزش، درمان، عدالت و مشارکت اجتماعی را با چالش‌های جدی روبه‌رو کرده است. حالا فعالان این حوزه می‌گویند وقت آن رسیده که قانون، زبان اشاره را بشنود و آن را به عنوان پلی برای برابری حقوقی و رفیع تبعیض، در نظام رسمی کشور تثبیت کند. به گزارش ایسنا، خلیل رحیمی، ضمن گرامیداشت روز جهانی زبان اشاره، اظهار کرد: روز جهانی زبان اشاره یک یادآور این است که زبان اشاره نه فقط یک ابزار ارتباطی، بلکه بخشی از هویت فرهنگی میلیون‌ها انسان ناشنوا و کم شنواست. پیام روشن این روز این است که «دسترسی برابر به خدمات آموزشی، درمانی، حقوقی و اجتماعی بدون به رسمیت شناختن و تقویت زبان اشاره ممکن نیست». وقتی جامعه زبان اشاره را به رسمیت بشناسد، در واقع گامی اساسی برای برابری حقوقی، کاهش تبعیض و مشارکت کامل ناشنوایان در زندگی اجتماعی برمی‌دارد. وی مهم‌ترین چالش‌های اصلی زبان اشاره را کمبود منابع آموزشی استاندارد، نبود نظام واحد گواهی و ارزیابی مترجمان و مدرسان و رواج آموزش‌های غیررسمی و پراکنده دانست و گفت: پنج سال گذشته، با پیگیری فراوان شبکه ملی تشکل‌های مردم‌نهاد افراد دارای معلولیت شنوایی و همکاری سازمان بهزیستی کشور، روند تربیت و اعزام مترجم و گسترش آموزش زبان اشاره ایرانی آغاز شد و تا امروز ادامه دارد. این اقدام باعث شد برای نخستین بار خدمات مترجمی زبان اشاره در بسیاری از استان‌ها ساختارمند شود.
باین حال، بودجه رسمی برای تعریف شغل «مترجم و مدرس زبان اشاره ایرانی» هنوز در سازمان برنامه و بودجه کشور ثبت نشده و همین کمبود، اجرای پایدار و گسترش آموزش را با چالش روبه‌رو کرده‌است. امیدواریم به زودی ردیف بودجه مشخصی برای آموزش و اعزام مترجم و مدرس زبان اشاره ایرانی در قوانین مالی و برنامه‌های توسعه کشور تصویب شود تا این خدمت حیاتی تداوم یابد.

نقش زبان اشاره در ارتقای حقوق ناشنوایان

رئیس هیات مدیره شبکه ملی تشکل های

منطقه و فضای خاص خود را دارند. برخی از آنها با وجود ثابت ماندن در یک فضا، بعد از چند سال، دیگر مشتری‌های ویژه خود را هم دارند. اگر سری به آگهی‌های اجاره پیاده‌روها برای دستفروشی هم بزنید، خواهید دید که برخی از آنها دست کمی از اجاره‌بهای یک مغازه ندارند. با چند صد میلیون پول به عنوان ودیعه و اجاره‌های ماهانه چند ده میلیون رمانی، می‌شود در برخی مناطق شلوغ تهران، که شهروندان بیشتری تردد می‌کنند، مکان قابل قبولی را برای اجاره پیدا کرد. هرچند بسته به منطقه، قیمت‌ها متفاوت است. منظره حجم انبوه دستفروش‌ها و جمعیتی که در میان‌شان می‌جنبند، این روزها بیش از همه شهروندان تهرانی را آزار می‌دهد، به طوری که شهروندانی که در حومه تجریش زندگی می‌کنند، معتقدند حجم انبوه دستفروش‌ها در میدان تجریش و خیابان‌های اطراف آن، این میدان‌خاطره‌انگیز را به محلی شلوغ و آزاردهنده تبدیل کرده است.

مطابق قانون خلاف است

محمد حقانی، عضو شورای چهارم شهر تهران، درباره وجود دستفروش‌ها و سد معبر آنها به «آرمان ملی» گفت: اگر شهر با قانون اداره شود، هیچ وقت مشکلی پیش نمی‌آید. در بند ۲۷ بند یک ماده ۵۵ قانون شهرداری‌ها آمده است که ایجاد هر نوع سد معبر در پیاده‌روها، اماکن عمومی و پارک‌ها، توسط افراد و به هر شکل و نحو، ممنوع است. متأسفانه در گذشته مطلقاً به این مطلب توجهی نشده‌است و به جای رسیدن است که شهرداری راسانست و به پیاده رو فروشی، اقدام می‌کنند و این کار خلاف قانون است. حقانی با بیان اینکه امروز از لحاظ اقتصادی کشور دچار بحران است، افزود:

با وجود گذشت بیش از یک دهه از پیوستن ایران به کنوانسیون بین المللی حقوق افراد دارای معلولیت، «زبان اشاره ایرانی» هنوز در قوانین کشور به عنوان زبان رسمی جامعه ناشنوایان به رسمیت شناخته نشده است؛ خلأیی قانونی که دسترسی میلیون‌ها شهروند ناشنوا به آموزش، درمان، عدالت و مشارکت اجتماعی را با چالش‌های جدی روبه‌رو کرده است. حالا فعالان این حوزه می‌گویند وقت آن رسیده که قانون، زبان اشاره را بشنود و آن را به عنوان پلی برای برابری حقوقی و رفیع تبعیض، در نظام رسمی کشور تثبیت کند. به گزارش ایسنا، خلیل رحیمی، ضمن گرامیداشت روز جهانی زبان اشاره، اظهار کرد: روز جهانی زبان اشاره یک یادآور این است که زبان اشاره نه فقط یک ابزار ارتباطی، بلکه بخشی از هویت فرهنگی میلیون‌ها انسان ناشنوا و کم شنواست. پیام روشن این روز این است که «دسترسی برابر به خدمات آموزشی، درمانی، حقوقی و اجتماعی بدون به رسمیت شناختن و تقویت زبان اشاره ممکن نیست». وقتی جامعه زبان اشاره را به رسمیت بشناسد، در واقع گامی اساسی برای برابری حقوقی، کاهش تبعیض و مشارکت کامل ناشنوایان در زندگی اجتماعی برمی‌دارد. وی مهم‌ترین چالش‌های اصلی زبان اشاره را کمبود منابع آموزشی استاندارد، نبود نظام واحد گواهی و ارزیابی مترجمان و مدرسان و رواج آموزش‌های غیررسمی و پراکنده دانست و گفت: پنج سال گذشته، با پیگیری فراوان شبکه ملی تشکل‌های مردم‌نهاد افراد دارای معلولیت شنوایی و همکاری سازمان بهزیستی کشور، روند تربیت و اعزام مترجم و گسترش آموزش زبان اشاره ایرانی آغاز شد و تا امروز ادامه دارد. این اقدام باعث شد برای نخستین بار خدمات مترجمی زبان اشاره در بسیاری از استان‌ها ساختارمند شود.
باین حال، بودجه رسمی برای تعریف شغل «مترجم و مدرس زبان اشاره ایرانی» هنوز در سازمان برنامه و بودجه کشور ثبت نشده و همین کمبود، اجرای پایدار و گسترش آموزش را با چالش روبه‌رو کرده‌است. امیدواریم به زودی ردیف بودجه مشخصی برای آموزش و اعزام مترجم و مدرس زبان اشاره ایرانی در قوانین مالی و برنامه‌های توسعه کشور تصویب شود تا این خدمت حیاتی تداوم یابد.

مردم نهاد افراد دارای معلولیت شنوایی تصریح کرد: زبان اشاره نقشی حیاتی در ارتقاء حقوق ناشنوایان دارد؛ با وجود مترجم حرفه‌ای، ناشنوایان می‌توانند در دادگاه، مراکز درمانی و محیط‌های آموزشی حقوق خود را مطالبه و از خدمات استفاده کنند. زبان اشاره پلی ارتباطی است که مشارکت سیاسی، تحصیلی و شغلی ناشنوایان را ممکن می‌سازد و بر همین مبنا، ۱۰ سال گذشته، تشکل‌های مردم‌نهاد ناشنوایان با تلاش انجمن خانواده ناشنوایان ایران کمپینی برای رسمیت بخشیدن به زبان اشاره ایرانی آغاز کردند و جلسات متعددی برای هماهنگی و پیگیری این مطالبه برگزار شد. رحیمی ادامه داد: پس از تشکیل «شبکه ملی تشکل‌های افراد دارای معلولیت شنوایی»، این حرکت گسترده‌تر شد و کلاس‌های آموزشی زبان اشاره ایرانی در سه سطح مقدماتی، میانی و پیشرفته با همراهی سازمان بهزیستی کشور، در سراسر کشور برپا شد. در حوزه آموزش عالی نیز، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین الملل فرشتگان با مجوز وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، رشته‌های زبان شناسی زبان اشاره و مترجم زبان اشاره ایرانی را در مقاطع کاردانی، کارشناسی و کارشناسی ارشد راه‌اندازی کرده که خوشبختانه با استقبال چشمگیر دانشجویان روبه‌رو شده است. بنابر اظهارات وی، برای تقویت ارتباط جامعه ناشنوا و افراد شنوا، آگاهی‌رسانی، آموزش زبان اشاره در مدارس و مراکز عمومی و برگزاری رویدادهای مشترک فرهنگی و هنری نقش مهمی دارد. مشارکت داوطلبانه شهروندان شنوا در دوره‌های آموزش مقدماتی زبان اشاره و ایجاد فضاهای گفت‌وگوی دوطرفه، می‌تواند تعامل و همدلی را عمیق‌تر کند. رئیس هیات مدیره شبکه ملی تشکل‌های مردم‌نهاد افراد دارای معلولیت شنوایی در ادامه در پاسخ به این سوال که چه سیاست‌ها و حمایت‌هایی از سوی نهاد‌های دولتی یا خصوصی لازم است تا زبان اشاره به طور رسمی‌تر و گسترده‌تر پذیرفته شود؛ اینطور توضیح داد: برای گسترش رسمی و پایدار زبان اشاره ایرانی، چند اقدام کلیدی ضروری است: تصویب قانون رسمی‌سازی زبان اشاره ایرانی به عنوان زبان جامعه ناشنوایان؛

گزارش «آرمان ملی» از اجاره پیاده‌روهایی که محل رفت و آمد شهروندان است

پیاده‌رو فروشی در خیابان‌های تهران

امروز ما با بحران اقتصادی روبه‌رو هستیم، اما اگر از همان روز اول که در شرایط متعادل و عادی قرار داشتیم، با این گونه خلاف‌ها برخورد می‌شد، امروز به جایی نمی‌رسیدیم، که یا توسط خود شهرداری یا مغازه‌دارها، پیاده‌روها اجاره داده شود، با توجه به اینکه کشور هنوز در حالت جنگ است و افراد بسیاری بی‌کار هستند، باید شهرداری بخاطر کمک به مردم، مکان‌هایی را برای اجتماع دستفروشان اختصاص دهد، اما اشغال پیاده‌روها به شکل امروز، که محل عبور و مرور مردم هستند، مناسب نیست. او با اشاره به وظایف شهرداری، افزود: شهرداری براساس قانون موظف است، نه تنها خودش این اقدام اجاره پیاده‌روها را انجام ندهد، بلکه نسبت به سد معبرها اقدام کند.

من زمانی که خودم در شهرداری بودم، حتی اجازه نمی‌دادم یک مورد دستفروش یا پاساژی در سطح خیابان‌ها و کوچه‌ها و معابر عمومی باشد و به طور کامل اجرای قانون می‌کردیم. ولی در بازه‌های متفاوتی متأسفانه شهرداری با اینکه آن زمان در شرایط عادی قرار داشتیم، از این اقدام جلوگیری نکرد. حقانی درباره ساماندهی دستفروش‌ها هم بیان کرد: زمانی که در شورای شهر بودیم و بحث ساماندهی دستفروش‌شان مطرح شد، ما معتقد بودیم که حتی اگر ساماندهی هم صورت بگیرد، باز از شهرهای دیگر برای دستفروش‌ها و مشاغل دیگر شهرهای بزرگ می‌روند. بنابراین نباید از روز اول اجازه داده می‌شد که این اقدام صورت بگیرد. البته به علت بیکاری بسیار مردم، به علت خشک سالی در روستاها، مردم را حاشیه‌ها به متن شهرها، به خصوص به تهران می‌آیند. این عضو سابق شورای شهر تهران، درباره وجود دکه‌ها در معابر نیز بیان کرد؛ متأسفانه

هر روز در گوشه و کنار تهران مشاهده می‌کنم که دکه‌های بسیاری ایجاد می‌شود. با وجود این حجم انبوه از مغازه‌ها و این همه کسب و کار زیاد و خریدار کم، هر روز مشاهده می‌کنم که دکه‌ها و گذار می‌کنند. این هم خلاف قانون و نوعی سد معبر است. آن هم در حالی که صاحبان مشاغل و مغازه‌ها، عوارض و مالیات می‌دهند، پول آب و برق واجره می‌دهند، چگونه کنار آنها تازه دکه زده می‌شود و دکه می‌زنند و البته اینکه به چه صورت و به چه افرادی این دکه‌ها واگذار می‌شود، خود بحث دیگری است. این نوع واگذاری‌ها هم خلاف قانون است.

چهره مخدوش تهران

حالا صدای اعضای شورای شهر تهران نیز درآمده است. هرچند کسی حریف شهرداری نمی‌شود. سید احمد علوی، عضو شورای اسلامی شهر تهران، با اشاره به اینکه پیاده‌رو ملک شخصی هیچ‌کس نیست و اجاره دادن پیاده‌روها تجاوز آشکار به حقوق شهروندان است، به ایستاقفت: شورای این موضوع را به‌طور جدی پیگیری خواهد کرد و انتظار داریم شهرداری گزارش شفافی در این زمینه ارائه دهد. اینکه پیاده‌روهای شهر تهران به ابزاری برای سوداگری و اجاره‌های میلیاردری تبدیل شود، به هیچ عنوان قابل پذیرش نیست. او با بیان اینکه پیاده‌رو ملک شخصی هیچ‌کس نیست، افزود: این فضا متعلق به عموم مردم است و تبدیل آن به منبع درآمد شخصی، تجاوز آشکار به حقوق شهروندان محسوب می‌شود. عضو شورای اسلامی شهر تهران افزود: تأسفادآور این است که برخی با گرفتن پول‌های کلان، بخشی از پیاده‌رو را به دستفروشان اجاره می‌دهند. این رفتار هم از نظر قانونی تخلف است و هم از نظر اجتماعی نوعی فشار مضاعف بر قشر ضعیف جامعه که برای تأمین معاش به دستفروشی روی آورده‌اند، وارد می‌کند. علوی با بیان اینکه شهرداری تهران و دستگاه‌های نظارتی باید فوراً با این تخلفات برخورد کنند، گفت: کوتاهی در این زمینه به معنای نادیده گرفتن حقوق عمومی شهروندان است. پیاده‌رو باید برای تردد و استفاده مردم آزاد باشد نه اینکه به حراج گذاشته شود. اگر چنین رویه‌هایی ادامه پیدا کند، نه تنها اعتماد عمومی آسیب می‌بیند، بلکه چهره شهر تهران هم بیش از پیش مخدوش خواهد شد. شورا این موضوع را به‌طور جدی پیگیری خواهد کرد و انتظار داریم شهرداری گزارش شفافی در این زمینه ارائه دهد.

جامعه ناشنوا و کاهش تبعیض نهادی دارد. وی در ادامه درباره موانعی که در مسیر به رسمیت شناختن زبان اشاره به عنوان زبان رسمی وجود دارد، گفت: با وجود پیشرفت‌های قانونی در حمایت از افراد دارای معلولیت، از جمله قانون

حمایت از حقوق افراد دارای معلولیت مصوب ۱۳۹۶، الحاق ایران به کنوانسیون بین‌المللی حقوق افراد دارای معلولیت، زبان اشاره ایرانی هنوز به عنوان زبان رسمی جامعه ناشنوایان در سطح ملی به رسمیت شناخته نشده است. شبکه ملی تشکل‌های افراد دارای معلولیت شنوایی و تشکل‌های استانی طی سال‌های گذشته برای تصویب قوانین و ایجاد ردیف بودجه رسمی تلاش‌های گسترده‌ای انجام داده‌اند و برخی دستگاه‌ها مانند سازمان بهزیستی و آموزش و پرورش استثنایی در عمل از خدمات مترجمان و مدرسان زبان اشاره استفاده می‌کنند. اما این اقدامات هنوز شکل یک قانون جامع و الزام‌آور به خود نگرفته‌است. در نتیجه، آموزش شهروندی ناشنوایان در زمینه دسترسی برابر به حقوق خدمات و زیرنویس قضایی و رسانه‌ای همچنان با چالش روبه‌رو است و تا زمانی که رسمیت قانونی زبان اشاره و بودجه‌گذاری مشخص برای تربیت مترجم و مدرس در قوانین کشور تثبیت نشود، این حقوق به طور کامل محقق نخواهد شد.

نبود قانون

رحیمی خاطرنشان کرد: در قانون اساسی ایران نیز به‌طور مستقیم نامی از «زبان اشاره» نیامده است. باین حال، چند قانون و مصوبه مبنای حقوقی برای گسترش خدمات زبان اشاره را فراهم کرده‌اند، از جمله قانون حمایت از حقوق افراد دارای معلولیت (مصوب ۱۳۹۶) که دولت را موظف می‌کند دسترسی افراد دارای معلولیت به خدمات آموزشی، فرهنگی، اجتماعی و قضایی را تضمین کند و از روش‌های ارتباطی مناسب از جمله زبان اشاره استفاده شود. همچنین، الحاق ایران به کنوانسیون بین‌المللی حقوق افراد دارای معلولیت (CRPD) در سال ۱۳۸۷، دولت را ملکف می‌کند که امکان استفاده از زبان اشاره را برای مشارکت برابر ناشنوایان فراهم آورد. با این حال، نبود تصریح در قانون اساسی و نبود «قانون اختصاصی رسمیت زبان اشاره ایرانی» باعث شده بسیاری از دستگاه‌ها خود را موظف به تأمین خدمات مترجمی ندانند یا بودجه مشخصی برای آن تعریف نکنند.

یادداشت

فرهنگ کمک‌خواستن

ابه شعبانی

روانشناس بالینی

در بستر فرهنگی ما، کمک خواستن اغلب با برچسب «ضعف» عین شده است. این نگرش ریشه در باوری دیرینه دارد که فرد قوی و مستقل باید بتواند به تنهایی از پس تمام مشکلاتش برآید. گویی انسانی که دست یاری به سوی دیگران دراز می‌کند، از پای افتاده و دیگر توان ایستادگی ندارد. اما حقیقت درست در نقطه مقابل این تصور رایج نهفته است. کمک خواستن، نه به معنای تسلیم شدن، بلکه نشانه‌ای بارز از «بلوغ هیجانی» و «خودآگاهی» فرد نسبت به محدودیت‌های ذاتی انسان است. این اقدام، شجاعتی است که از درون شناخت خویشتن می‌جوشد. زندگی سرشار از لحظاتی است که فشارها، مسئولیت‌ها و بحران‌ها ما را می‌آزمایند. در چنین شرایطی، برخی افراد، برای حفظ تصویری شکست‌ناپذیر و ایده‌آل از خود، به‌طور سیستماتیک از یاری گرفتن بهره‌زمی‌کنند. آن‌ها اسیر «توهم قهرمانی» می‌شوند و می‌پندارند که قوی بودن به معنای بی‌نیازی مطلق است. اما این استراتژی در بلندمدت، نتیجه‌ای جز فرسودگی روانی و انزوای عاطفی در پی ندارد. وقتی فردی هرگز نیازها، ترس‌ها و آسیب‌پذیری‌های خود را آشکار نمی‌کند، به تدریج دیواری نامرئی به دور خود می‌کشد. در این حالت، اطرافیان نیز فراموش می‌کنند که او انسانی است با احساسات و محدودیت‌های واقعی، و این تصور نادرست را تقویت می‌کنند که او همواره می‌تواند متکی به خود باشد. این دور باطل، فرد را در سلول تنهایی خودش زندانی می‌کند. در مقابل، کمک خواستن به اصل نوعی «تقسیم بار مسئولیت و رنج» است. ما با این عمل به ظاهر ساده، به دیگران این اجازه و فرصت ارزشمند را می‌دهیم که در زندگی‌مان نقش داشته باشند. این مشارکت، سنگ بنای رابطه‌ای «مصمیمی‌تر، اصیل‌تر و انسانی‌تر» است. زمانی که ما (آسیب‌پذیری) خود را نشان می‌دهیم، در واقع فضایی امن برای دیگران ایجاد می‌کنیم تا آنان نیز بتوانند احساسات واقعی خود را بروز دهند. این تبادل، حس عمیق «همدلی و اعتماد» را گسترش می‌دهد و پیوندهای عاطفی را مستحکم می‌کند. چنین ارتباطی نه تنها از بار رنج‌ها می‌کاهد، بلکه فرصتی قدر‌مند برای یادگیری و رشد متقابل فراهم می‌آورد. انسانی که می‌پذیرد در لحظه‌ای خاص به همراهی و پشتیبانی نیاز دارد، در واقع آگاهانه به جای فرسودگی و انزوا، مسیر «سلامت روان و پیشرفت» را برمی‌گزیند. در نهایت، باید پذیرفت که انسان بودن به معنای «نیاز داشتن» است. هیچ‌کس، فارغ از میزان توانایی‌ها و موفقیت‌هایش، قرار نیست همیشه در اوج قدرت باقی بماند. پذیرش این واقعیت ساده اما عمیق، خود بخشی از قدرت حقیقی ماست. کمک خواستن نه تنها شان و کرامت انسانی را کم نمی‌کند، بلکه خواستن می‌دهد فرد توانسته است از مرزهای تنگ «غرور» و «توهم خودکفایی مطلق» عبور کند. این کار، نیازمند شجاعتی مثال‌زدنی است. بنابراین، ضروری است که فرهنگ درخواست کمک را به عنوان یک «فضیلت اجتماعی و روانی» در خانواده، محیط‌های آموزشی و کاری ترویج کنیم. اگر هرکدام از ما در موقعیت‌های دشوار زندگی- از یک فشار شغلی ساده تا بحران‌های عاطفی پیچیده- با جسارت بیشتری نیاز خود را بیان کنیم، آنگاه شاهد شکل‌گیری روابط انسانی عمیق‌تر، جامعه‌ای همدل‌تر و در نهایت، تسلی‌ناهمیم بود که به جای پنهان کردن ضعف‌هایش، برای رشد و بهبودی خود تلاش می‌کند. به یاد داشته باشیم که کمک خواستن، نشانه ضعف نیست؛ بلکه «جلوه‌ای آشکار از شجاعت، خرد و بلوغ عاطفی» است.

روی خط آرمان ملی

۸۸۱۰۵۰۰۷

شستشوی مخازن

شستشوی به موقع مخزن‌های زباله باعث خواهد شد از انتشار بوی شمشتر کننده و حشرات جلوگیری شود. متأسفانه در برخی مناطق تهران زباله‌های داخل مخازن مدت‌هاست که خالی نشده و لازم است در دستور کار شهرداری‌های مناطق قرار گیرد.

یک شهروند از تهران

برچسب‌های منازل

مدتی است که شرکت‌های خدماتی مجدداً برچسب‌های تبلیغاتی را به در منازل می‌چسبانند. از مسئولان ذی ربط تقاضا دارم جلوی گسترش این عمل خلاف را بگیرند.

صدی از تهران

شلوغی دادگاه‌ها

مسوولان چنانچه سری به دادگاه‌های خانواده بزنند، بی‌خواه‌وند برند که از درجام مراجعین به منظور دادخواست برای دریافت نفقه، حضانت از فرزند و طلاق باعث شده ساعت‌ها وقت آنها هدر رود. پیشنهاد می‌شود برای رسیدگی وسهولت در کار مردم، شعبه‌های بیشتری دایر شود.

یک شهروند از تهران

تقاضای خودرو

این روزها وقتی تقاضای خودرو از اسنپ می‌کنیم با وجودی که روی نقشه خودروهای متعددی را نشان می‌دهد اما درخواست‌ها مورد قبول رانندگان قرار نمی‌گیرد. تمام این مسائل کرایه‌های پایین اسنپ می‌باشد درخواست را قبول نمی‌کنند. آیا بهتر نیست شرکت اسنپ تدبیری بیندیشد تا مشکلات مسافران حل شود.

اصغری از تهران